บทที่ 9
การเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของผู้ประกอบธุรกิจ

ข้อ 9.1: คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

ผู้ประกอบธุรกิจ หมายถึง คนชาติของภาคีซึ่งประกอบการค้าสินค้า การค้าบริการ หรือการดำเนินการลงทุนต่าง ๆ และ

การเข้าเมืองเป็นการชั่วคราว หมายถึง การเข้ามาในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งของผู้ประกอบธุรกิจของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยมิได้มุ่งหมายที่จะตั้งถิ่นที่อยู่พำนักอาศัยอย่างถาวร

ข้อ 9.2: หลักการทั่วไป

โดยเป็นการเพิ่มเติมจากข้อ 9.3 (พันธกรณีทั่วไป) บทนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางการค้าที่ให้สิทธิพิเศษระหว่างคู่ภาคี ถึงวัตถุประสงค์ร่วมกันในการอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าสู่ประเทศเป็นการชั่วคราวของผู้ประกอบธุรกิจบนพื้นฐานต่างตอบแทนถึงความจำเป็นในการกำหนดหลักเกณฑ์และกระบวนการที่โปร่งใสสำหรับการเข้าเมืองเป็นการชั่วคราว และถึงความจำเป็นในการสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยทางพรมแดนและในการคุ้มครองแรงงานท้องถิ่นและการจ้างงานแบบถาวรในดินแดนของตน

ข้อ 9.3: พันธกรณีทั่วไป

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องใช้มาตรการต่าง ๆ ของตนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติต่าง ๆ ของบทนี้ตามข้อ 9.2 (หลักการทั่วไป) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องนำมาตรการต่าง ๆ เหล่านั้นมาใช้โดยเร็ว เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความเสียหายและความล่าช้าอันไม่สมควรต่อการค้าสินค้าหรือบริการ หรือการดำเนินกิจกรรมการลงทุนต่าง ๆ ภายใต้ความตกลงนี้

2. ไม่มีความใดในบทนี้ที่จะตีความว่าเป็นการห้ามภาคีฝ่ายหนึ่งใช้มาตรการต่าง ๆ ในการกำกับการเข้าเมืองของบุคคลธรรมดา หรือการพำนักชั่วคราวของบุคคลธรรมดานั้นในดินแดนของตน รวมถึงมาตรการต่าง ๆ เหล่านั้นที่จำเป็นเพื่อปกป้องบูรณภาพของ และเพื่อสร้างความมั่นใจในการเคลื่อนย้ายอย่างเป็นระเบียบของบุคคลธรรมดาข้ามเขตแดนของตน โดยมีเงื่อนไขว่าห้ามใช้มาตรการดังกล่าวในลักษณะที่จะทำให้เกิดความเสียหายหรือความล่าช้าอันไม่สมควรต่อการค้าสินค้าหรือบริการ หรือการดำเนินกิจกรรมการลงทุนต่าง ๆ ภายใต้ความตกลงนี้ ทั้งนี้ ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวที่กำหนดให้มีการตรวจลงตราหรือใบอนุญาตทำงานสำหรับบุคคลธรรมดา จะต้องไม่ถือว่าเป็นการทำให้เกิดความเสียหายหรือความล่าช้าอันไม่สมควรต่อการค้าในสินค้าหรือบริการ หรือการดำเนินกิจกรรมการลงทุนต่าง ๆ ภายใต้ความตกลงนี้

ข้อ 9.4: คณะทำงาน

1. ณ ที่นี้ คู่ภาคี จัดตั้งคณะทำงานด้านการเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของผู้ประกอบธุรกิจ (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “คณะทำงาน”) ซึ่งจะประชุมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งทุก ๆ สามปี หรือเมื่อมีการร้องขอของคณะกรรมาธิการร่วม เพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้

2. หน้าที่ต่าง ๆ ของคณะทำงานจะต้องประกอบด้วย

(เอ) เพื่อพิจารณาการพัฒนามาตรการต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมต่อไปสำหรับการเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของผู้ประกอบธุรกิจ บนพื้นฐานต่างตอบแทน

(บี) การบ่งชี้ถึงมาตรการต่าง ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อการเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของผู้ประกอบธุรกิจ และ

(ซี) การดำเนินการสำหรับประเด็นต่าง ๆ ภายใต้ข้อ 9.5 (ความร่วมมือ) และข้อ 9.7 (การทบทวน)

ข้อ 9.5: ความร่วมมือ

โดยพิจารณาหลักการซึ่งกำหนดไว้ตามข้อ 9.2 (หลักการทั่วไป) คู่ภาคีจะต้อง

(เอ) แบ่งปันข้อมูลและประสบการณ์เกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ และการปฏิบัติตามแผนโครงการและเทคโนโลยีในกรอบการเคลื่อนย้าย รวมทั้งข้อมูลเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีอัตลักษณ์บุคคล ระบบข้อมูลผู้โดยสารล่วงหน้า โครงการผู้โดยสารที่เดินทางบ่อย และความมั่นคงปลอดภัยในเอกสารการเดินทางต่าง ๆ และ

(บี) พยายามประสานงานอย่างเต็มที่ในเวทีการประชุมระดับพหุภาคี เพื่อที่จะส่งเสริมการอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของผู้ประกอบธุรกิจ

ข้อ 9.6: ความโปร่งใส

โดยเป็นการเพิ่มเติมจากบทที่ 13 (ความโปร่งใสและการต่อต้านการทุจริต) ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีหรือคงไว้ซึ่งกลไกต่าง ๆ ที่เหมาะสมสำหรับการตอบข้อซักถามจากบุคคลที่สนใจ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของผู้ประกอบธุรกิจ

ข้อ 9.7: การทบทวน

คู่ภาคีจะต้องหารือกันและกันเพื่อที่จะเจรจาในการอนุญาตสำหรับการเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของผู้ประกอบธุรกิจสำหรับประเภทพิเศษ การหารือดังกล่าวจะต้องมีขึ้นในระยะเวลาห้าปี หลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ หรือตามที่คู่ภาคีตกลงกันเป็นอย่างอื่น